

Grün László Mint Bemondó

Ez a kép már a mesterségem egyik emlékeztetője. 1956-ban országos ökölvívó-bajnokság volt az Egyetemi Sportcsarnokban, itt, Marosvásárhelyen, először és utoljára. A tartományi sportbizottságnál dolgoztam, 4 sportágért feleltem: bokszt, volé [röplabda], fiú- és lánytorna, asztalitenisz. Engem tettek oda bemondónak. Én konferáltam be a versenyzőket, ki honnan jött. Mellettem [jobbról a második] Balogh János kollégám, aki már nem él. Látszik a gong is, amivel jelzik a játék kezdetét és a játékidő végét. A többiekre nem emlékszem, ökölvívóbírák voltak. Ezen a képen egyedül én vagyok zsidó. A beilleszkedés ebbe a környezetbe nem volt nehéz. Én nem mint zsidó kerültem oda, hanem mint tornatanár. Akkor már nem kérdezte senki, hogy ki vagyok, mi vagyok. Különben is, ilyen fiatal zsidó fiú nem létezett, mint én vagyok itt a képen [mert a deportálás során a környezetéből a vele egykorúakat elgázosították]. Én a sporttal foglalkoztam, megszállottja voltam ennek a munkának. Tanár is és edző is voltam, voltak szép eredményeim. Én nem vesztettem el a zsidó mivoltomat, annak ellenére, hogy kevésbé lehetett menni templomba. Tőlem mint tanügyi kádertól a kommunista államapparátus rossz néven vette volna, sőt nem lehetett olyan, hogy egy tanár templomba járó legyen. Teljes ateista nevelés volt. Más munkakörben, akik nem voltak valamilyen rangban, azok elmentek a templomba, mert nem számított. De egy tanár vagy igazgató, indifferens, hogy zsidó, magyar vagy román volt-e, titokban ment csak el a templomba, mert soha nem lehetett tudni, hogy nem lesnek-e rá. Az ünnepeken még el-elmentünk, de olyan volt a munkám, hogyha akartam volna is a szombatot tartani, akkor is nagyon nehéz lett volna, mert szombat volt az a nap, amikor kellett menni a csapattal, vagy jött egy csapat, és meccs volt. A Konstrukció líceumban voltam tornatanár másfél évig, az most a művészeti líceum. Akkor megalakult a Tartományi Sportbizottság, és ott dolgoztam két évig. Aztán visszamentem a tanügybe a Sportiskolához, ott dolgoztam 1963-ig. Közben építettem csapatokat. 1964-től az orvosi egyetem testnevelési katedráján voltam tanársegéd. 1970-ben megalakult a pedagógiai főiskola, szaktanárokat kerestek, és engem hivatalból áttettek oda. Ott röplabdát tanítottam többek között. 1980-ban visszamentem a Sportiskolához, ott voltam egészen 1989-ig, a nyugdíjig.